

Søren Søndergaard (EL):

Der har været noget diskussion om forløbet af denne her debat, og der vil jeg for det første sige, at denne debat blev anmeldt i november måned, og man må som sagt spørge statsministeren og udenrigsministeren om, hvorfor den først kommer nu. Det skal jeg ikke blande mig i.

Der har også været en diskussion om, hvorvidt det, der blev rejst i den her debat, var det samme som det, der blev diskuteret i november. Det er det ikke. Det, der lægges op til her, er netop ikke en folkeretlig undersøgelse eller en undersøgelse af det folkeretlige aspekt. Det er en rent politisk undersøgelse af det politiske niveau, og det synes vi er meget interessant.

For det andet vil jeg sige, at gid det dog var så enkelt, som udenrigsministeren prøver at fremstille det som. Udenrigsministeren fremstiller det på den måde, at det hele bare handler om Saddam Hussein eller ej. Før, med Saddam Hussein, var det dårligt, nu er Saddam Hussein væk, så er det godt.

Det samme forsøgte man dengang, hvor det var Kosovo, det handlede om. Der sagde man: Vi har Milosevic, det er dårligt, når vi får Milosevic væk, er det godt. Enhver kan se, at det ikke holder. Enhver kan se, at den forsimplede måde at opfatte verden på ikke hænger sammen. Der er lige så meget nationalisme uden Milosevic som med Milosevic. De har vist lige besluttet i det serbiske parlament at give ham en eller anden livsvarig ydelse; det er et demokratisk valgt parlament!

Vi vil også opleve, at en række af de ting, der var grundlaget for, at man havde diktatur og problemer i Irak, vil fortsætte. Derfor handler det om en meget mere grundlæggende proces, og derfor kan man ikke, som udenrigsministeren og de unge løver fra Venstre forsøger, gøre det til et spørgsmål om, at hvis Saddam Hussein er der, er det dårligt, og er han der ikke, er det godt. Så enkelt er virkeligheden desværre ikke.

For det tredje er der spørgsmålet om det folkeretlige mandat. Jeg synes jo, det er interessant, når der er folk, der henviser til en resolution fra 1990 eller 1991 som grundlag for, at man går i krig i år 2003. Især når man ved, at den resolution var stilet til stater, som samarbejdede med Kuwaits regering. Så kan man spørge: Hvad har Kuwaits regering dog at gøre med den militære aktion, der blev gennemført i 2003? Ikke en pind, for det var en resolution, som omhandlede et helt andet spørgsmål, men lad det nu ligge.

Det interessante er, at da man var færdig med at behandle resolution 1441, som man siger indirekte indeholdt den her aktion ved at henvise til et tidligere mandat, kom der forskellige stemmeforklaringer. Jeg vil læse stemmeforklaringen fra Mr. Greenstock, den engelske FN-ambassadør, op, og jeg tager det fra dér, hvor det er refereret i referatet.

Kl. 17.25

Han sagde, at der ikke var nogen automatik i resolutionen. Hvis der var videre irakiske overtrædelser af landets afvæbningsforpligtelser, ville sagen komme tilbage til rådet. Han forventede, at rådet så ville leve op til sine forpligtelser.

Jeg gentager lige: Han forventede så, at rådet ville leve op til sine forpligtelser. Ergo ikke noget mandat ifølge den engelske FN-ambassadør, ikke noget mandat ifølge alle de andre FN-ambassadører.

Så vil jeg sige til den afgørende diskussion om, hvad denne her forespørgsel handler om – lampen begynder at lyse – at den afgørende diskussion er: Er der behov for at få en undersøgelse af grundlaget og baggrunden for beslutningen om at gå med i den her krig?

Her siger regeringen: Ja, vi bekendte os bare til åbne kilder. Men man kan jo ikke komme uden om, at der er offentliggjort nogle dokumenter, som angiveligt er fra Forsvarets Efterretningstjeneste. I hvert fald har Forsvarets Efterretningstjeneste taget det så alvorligt, at de har anmeldt personen.

Hvad var det så, der stod i de dokumenter? Der var et dokument fra den 30. januar 2003, hvori der stod: Der foreligger ingen sikre oplysninger om operative masseødelæggelsesvåben. Jeg citerer en gang til fra 30. januar 2003: Der foreligger ingen sikre oplysninger om operative masseødelæggelsesvåben. Så er der et andet fra den 15. marts 2003: Ingen sikre oplysninger om, at Irak har operative masseødelæggelsesvåben.

Så har vi en statsminister, der, umiddelbart efter at han har fået de her papirer på sit bord, går ud og siger: Irak har masseødelæggelsesvåben; det er ikke noget, vi blot tror, vi ved det.

Undskyld, men er der ikke noget at undersøge her? Er der ikke en modsætning her? Jo, der er præcis en modsætning, og det er lige præcis den modsætning, som skal undersøges. Er det Forsvarets Efterretningstjeneste, som har misinformet statsministeren? Er det statsministeren, som har misbrugt Forsvarets Efterretningstjeneste? Eller er der eventuelt nogle andre FE-rapporter, som giver et andet grundlag? Det er vig-